

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

JACQUES EN DE BETONFABRIEK

Een komedie in drie bedrijven

1880
door

Jo Leemans

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2016

Nr.3328

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ELF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland contacteert u:

Stichting Bredero
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *JACQUES EN DE BETONFABRIEK* op te voeren moet de naam van auteur *JO LEEMANS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2016/0220/033
ISBN- 978- 90-385-13997

© 2016 Toneelfonds J. Janssens/Jo Leemans
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever

PERSONAGES

(4à5 dames – 6à7 heren)

JACQUES, boekhouder van de firma Superbeton :

NATASHA, bediende bij Superbeton :

ROOS, conciërge bij Superbeton en uitbaatster van een bloemenzaak :

SCHOONJANS, zaakvoerder van de firma Superbeton :

JOS, chauffeur mixer :

ROEL, chauffeur mixer :

POSTBODE :

BOB, inspecteur van politie op rust :

MOEDER, moeder van Bob :

MAZOUTMAN/VROUW, mazoutleverancier :

JANNEKE, verantwoordelijke van het Nederlands moederhuis van Superbeton:

DECOR

EERSTE + DERDE BEDRIJF : Een grauw en grijs kantoor in de betonfabriek, alsof men naar een zwart-wit film kijkt. Enkel Roos zorgt met haar kledij (en bloemen) voor kleur.

TWEDE BEDRIJF : Restaurant Scala : 2 à 3 kleine tafeltjes bijzetten en/of wat sfeerverlichting volstaan.

KORTE INHOUD

Superbeton is een mooie naam voor een betonfabriek maar de werkomstandigheden zijn er echter niet zo super. In een grauwe omgeving moet boekhouder Jacques het klaarspelen zijn tegenvallende cijfers tijdig te rapporteren aan het moederhuis terwijl ondertussen bij chef Schoonjans de stoppen, omwille van diverse complicaties, dreigen door te slaan. Wanneer Jan Schoonjans troost en hoop vindt bij het bloemenmeisje Roos zijn er voor het personeel van de betonfabriek geen zekerheden meer. Tijd om de grijze boekhouder met een passie voor Aloë Vera's een glansrol te geven. Zal hij het tij kunnen keren? Een overwegend zwart-wit toneelstuk met gelukkig toch enkele kleurige en fleurige fragmenten.

EERSTE BEDRIJF

(In het kantoor van de betonfabriek. Maandagochtend. Jacques, de boekhouder, op. Licht aan, computer aan, sorteert netjes zijn papieren, begint ijverig te werken. Natasha op.)

NATASHA : Hallo Jacques!

JACQUES : *(werkt rustig verder)* Goeiemorgen Natasha.

NATASHA : Alles goed?

JACQUES : Mmmm.

NATASHA : Gisteren met ons Kelly naar de Efteling geweest zeg, ik weet niet hoe plezant!

JACQUES : Mmmm. *(werkt verder)*

NATASHA : Kijk, *(neemt haar gsm en gaat naar Jacques)* ons Kelly bij de dansende schoentjes.

JACQUES : *(ongeïnteresseerd)* Ja.

NATASHA : En hier, ons Kelly in het bos van Roodkapje.

JACQUES : Mmmm.

NATASHA : Ons Kelly bij Langnek.

JACQUES : Ja. *(werkt ondertussen verder)*

NATASHA : Zeg, hoort gij mij eigenlijk wel?

JACQUES : Ja, ja, Langnek, dat is die met zijn lange nek hé?

NATASHA : Allé gij.

JACQUES : Dat is allemaal heel schoon Natasha maar onze Nederlandse bazen verwachten cijfers tegen dertien uur, ik moet dus echt wel doorwerken.

NATASHA : Pfff, ik vind dat die Hollanders hoog van de toren blazen.

JACQUES : Akkoord, maar ze zijn wel eigenaar van de betonfabriek.

NATASHA : Ik moet er niks van hebben van die blaaskaken.

JACQUES : Kan zijn maar zij moeten wel mijn cijfers hebben, vandaag.

NATASHA : Zijn ze goed? *(geen reactie)* Of ze goed zijn?!

JACQUES : Goed? Wat?

NATASHA : De cijfers!

JACQUES : Nee, dat verwacht ik niet, veel werven afgeblazen door de vroege winterprik deze maand.

NATASHA : Oei. *(tuurt naar haar scherm)* Waar was ik nu weer gebleven? Die computer is weer traag zeg. By the way, kon je makkelijk binnen vanochtend?

JACQUES : Ja, ja, de conciërge had alles losgemaakt.

NATASHA : Ons Roosje?

JACQUES : Heu ja, wie anders?

NATASHA : Da's toch een schatje hé. Ik begrijp niet dat die niet aan ne vent geraakt.

JACQUES : Misschien weten we niet alles.

NATASHA : En die is altijd zo vrolijk, zo goed gezind.

JACQUES : Mmmm.

NATASHA : Vindt gij dat geen schoon madame?

JACQUES : Heu, nog niet zo op gelet eigenlijk.

NATASHA : Komaan gij!

JACQUES : Sorry, maar dit industrieterrein nodigt nu niet direct uit tot romantische mijmeringen bij zonsopgang vind ik.

NATASHA : Alsof gij dat ooit zou hebben, romantische mijmeringen.

JACQUES : Vandaag niet nee.

(Roos vrolijk op met poetsgerief)

ROOS : Dag allemaal!

NATASHA : Ha Roosje, alles goed?

JACQUES : Morgen.

ROOS : Ja hoor, het meeste stof is foetsie. En nu zal ik de bloemetjes eens gaan buiten zetten.

NATASHA : Gaat het goed met je bloemenbusje, de Rose Garden?

ROOS : Ik mag niet klagen. Het is een rustig seizoen nu maar ik heb mijn vaste klanten. Dat doet me er aan denken dat ik nog wat overschotjes heb staan, ik zal ze dadelijk brengen.

NATASHA : Rose Garden, dat klinkt nogal wat mooier dan Superbeton. Een goed idee Roos, dan hebben we tenminste wat kleur in deze grijze bunker.

JACQUES : Ik ben dit weekend met de plantenclub naar een orchideeëntentoonstelling geweest in Alden Biesen Roos, dat was de moeite zeg. Die Dendrophylax die daar stond, ongelofelijk!

NATASHA : Die wat?

JACQUES : Dendrophylax zei ik.

NATASHA : Wat is dat voor een beest?

ROOS : Dat is een orchidee zeker hé?

JACQUES : Ja, een orchidee zonder bladeren.

ROOS : Ja, ja, ik ken dat. Kan me voorstellen dat dat de moeite is.

NATASHA : Ik niet eigenlijk.

(Mijnheer Schoonjans op met krant, boekentas, gsm en een grote steen)

SCHOONJANS : Morning ! Jacques, hoe zijn de cijfers?

JACQUES : Heu, goeiemorgen mijnheer Schoonjans, ik ben ermee bezig.

NATASHA : Dag mijnheer Schoonjans.

JACQUES : Volgend weekend moet ik zonder fout naar de Plantentuin van Meise, dan staat de Reuzenaronskelk er in bloei. Gebeurt maar om de zoveel jaar.

ROOS : Duurt ook maar iets van een zeventig of tachtig uur geloof ik.

JACQUES : Tweeënzeventig uur.

SCHOONJANS : Is dat die plant die zo stinkt?

JACQUES : Ja, dat wel.

ROOS : Vooral rond zonsondergang heb ik eens gelezen.

NATASHA : Neem dan maar een wasknijper mee, bah, zou niks voor mij zijn.

JACQUES : Ik kijk er toch naar uit.

NATASHA : Wat is die steen eigenlijk mijnheer Schoonjans?

SCHOONJANS : Ha, dat is de steen van Rosita.

NATASHA : Rosita?

SCHOONJANS : Rosita is de vrouw van Maurice De Baerdemaker, de voorzitter van de bond van betonfabrieken. Een lelijk mens maar elk jaar mag zij de steen van Rosita overhandigen aan de betonfabriek van het jaar.

NATASHA : En dat zijn wij?

ROOS : Proficiat.

SCHOONJANS : We hebben het event omtrent de prijsuitreiking dit keer wel aanzienlijk gesponsord maar het is toch niet niks die prijs.

JACQUES : Vijftigduizend euro.

NATASHA : Krijgen we dat?

JACQUES : Hebben we gesponsord.

SCHOONJANS : (*neemt één en ander uit zijn broekzak*) Hier Natasha, nog wat BTW bonnetjes en wisselgeld.

NATASHA : Is dat dan voor de witte of de zwarte kas mijnheer?

JACQUES : (*zuchtend*) BTW bonnetjes zijn officiële documenten Natasha, die moeten dus wel in de boekhouding komen hé.

ROOS : Is het druk op de baan mijnheer Schoonjans?

SCHOONJANS : Ja het is druk. Ik word onnozel van die files. Dat ze daar eens iets aan doen, waar betalen wij anders zoveel belastingen voor! Trouwens Jacques, is dat voorschot voor mijn short ski met de bond al gestort?

JACQUES : Nog niet mijnheer Schoonjans.

SCHOONJANS : Maurice sprak mij er over aan. Man, dat is wel dringend hoor! Vandaag moet dat buiten.

JACQUES : Alles is dringend mijnheer, maar het komt in orde.

ROOS : Ik moet verder, tot strakjes! (*af*)

SCHOONJANS : Als dadelijk uw cijfers klaar zijn wil ik ze eerst zien Jacques, die Nederlanders moeten maar even wachten.

NATASHA : Dat vind ik ook.

SCHOONJANS : Ik zit nu in mijn kantoor en wens door niemand gestoord te worden, verzin maar iets aan de telefoon.

NATASHA : De mazelen of zo?

SCHOONJANS : Ik bedoel een meeting bijvoorbeeld, geit! (*en af*)

NATASHA : Heb ik dat goed gehoord?

JACQUES : Ja.

NATASHA : Awel merci! Werkt ne mens zich hier te pletter en dan krijg je dit, stank voor dank.

ROOS : (*op met enkele bloempotjes*) Zeg het met bloemen.

NATASHA : Als je hier een minuutje eerder was geweest had hij zo een bloempot op zijn hoofd gekregen ja!

ROOS : Oei, de Jacques?

NATASHA : De Schoonjans natuurlijk, die bullebak!

ROOS : Och, ik denk dat die man de laatste tijd wat onder de stress zit.

NATASHA : En wij dan? Hebben wij dan geen stress? Ik weet niet waar eerst aan te beginnen en thuis wacht er straks ook nog een hoop werk : koken, wassen, plassen, strijken ... Ik heb nog ne strijk liggen van drie weken.

JACQUES : Amai.

ROOS : Het zijn petunia's, niet te veel water geven.

JACQUES : Dat is met veel planten zo, mijn verzameling Aloë Vera's verdraagt ook niet veel water, zeker niet in het najaar.

NATASHA : Daar is hij weer met zijn Louis Vera's.

JACQUES : Aloë Vera's.

NATASHA : Gij zijt precies getrouwd met die vetplanten.

JACQUES : Vetplanten, vetplanten ...

NATASHA : Nu moet ik eerlijk zeggen, ik had vorige week wc papier met van die Vera's en dat gaf wel een zacht gevoel.

JACQUES : Het is een wonderplant. Wordt tegenwoordig ook gebruikt bij haaruitval en in geval van roos.

NATASHA : Roos? Ons Roos?

JACQUES : Je weet goed genoeg wat ik bedoel.

ROOS : Voor ieder 'n bloempje, zo. Dan nog snel buiten de bladeren bijeenharken en dan mijn busje op. (*verdeelt de bloempotjes*)

(*Jos op*)

JOS : Goeiemorgen schoonheden! Oei, wat is dit?

NATASHA : De steen van Rosita.

JOS : Dat ze hem dan maar gauw komt terughalen, zoiets lelijk.

NATASHA : Wat nieuws Jos?

JOS : Ik heb nieuwe schoenen nodig, maat 47.

NATASHA : 47? Is dat er niet wat over?

JOS : Weten jullie dat van alle vragen die vrouwen stellen ze van 75% het antwoord al weten? Daar verschiet je van hé.

ROOS : Schatjes, veel plezier nog!

NATASHA : Merci Roosje.

JOS : (*zingt*) “Ik geef je een roosje m’n Roosje, ik geef je een roos elke dag.”

NATASHA : Goed verkopen straks hé!

ROOS : Komt goed. (*af*)

JOS : Dus, maat 47.

NATASHA : Ik ga kijken wat er nog in stock is Jos, neem ondertussen maar een chocolaatje uit de voorraadkast. (*af*)

JOS : Wees gerust, ik ken mijne weg hier. (*neemt inderdaad een chocolaatje*) En Jacques, zat geweest dit weekend?

JACQUES : Nee, wij hadden een uitstap met de plantenclub naar een beurs in Limburg. Was wel interessant.

JOS : Met de parenclub naar Limburg, allé jong. Dat had ik van u niet verwacht. Hoe zeggen ze dat, stille waters, diepe gronden, ha ha ha.

NATASHA : (*op*) Gij hebt chance, nog één paar 47.

JOS : Nee, nee, gij hebt chance want zonder schoenen kan den deze niet werken in den beton.

NATASHA : Gij hebt ook voor alles een uitleg hé.

JOS : En jullie vrouwen niet zeker. Ge weet toch dat vrouwen gemiddeld zo’n 30.000 woorden per dag moeten doen.

NATASHA : Waar haalt ge dat nu weer uit?

JOS : Nee, echt waar, dat is bewezen door studies en professors en zo.

(*de telefoon gaat bij Jacques*)

Telefoon! Als ’t de belastingen maar niet zijn.

JACQUES : (*neemt op*) Superbeton, met Jacques. Ja mijnheer Schoonjans, komt in orde. (*hoorn neer*)

JOS : Den baas?

JACQUES : Ja, hij kan zich niet concentreren vanwege jullie kabaal.

NATASHA : Kabaal? Ik ben hier wel aan het werk hé, de Jos vraagt nieuwe schoenen, awel, ik geef hem nieuwe schoenen. Da’s mijn job verdorie!

JACQUES : Tja, je moet niet op de pianist schieten hé.

NATASHA : Speelt gij piano? Da's nieuw.

JOS : Allé 't is goed, ik zal mijne camion eens gaan zoeken.

NATASHA : Daar kunt ge nu toch niet naast kijken hé gast?

JOS : Nee, nee, de mijne is achttien meter lang. In rust hé, ha ha ha!

NATASHA : Gij zijt nogal ne kerel gij.

(Schoonjans op)

SCHOONJANS : Wordt er hier nog gewerkt ja!

JOS : *(salueert)* At your service! *(en af)*

SCHOONJANS : Jacques jongen, ik had u onlangs gevraagd om het hier op kantoor onder controle te houden.

JACQUES : Excuseer mijnheer Schoonjans maar ik ben bezig met de cijfers, u weet dat...

SCHOONJANS : We staan precies op de vismarkt.

NATASHA : En dan ben ik het viswif zeker.

SCHOONJANS : Als je het zelf zegt.

NATASHA : Ik doe alleen maar mijn job mijnheer Schoonjans. *(gaat boos zitten en hamert driftig op haar klavier)*

SCHOONJANS : Heb je al ...

JACQUES : Nee mijnheer, als iedereen me gerust laat heb ik de cijfers waarschijnlijk tegen de middag. Als jan en alleman echter hier zijn hart komt luchten kan ik niets beloven.

SCHOONJANS : Twaalf uur dus. *(af)*

JACQUES : *(springt plots recht en gaat in de houding staan)* Yes sir! *(terug op stoel)*

NATASHA : Gaat het Jacques?

JACQUES : Nee, maar wat maakt het uit?

NATASHA : Wil je er over praten? Dat lucht op hoor.

JACQUES : Ik wil nu gewoon mijn cijfers afwerken, oké, kan het?

NATASHA : Man, wat ne stress allemaal.

JACQUES : Natasha, mag ik de overuren van het personeel van november?

NATASHA : Oeps, vergeten.

(Schoonjans op)

SCHOONJANS : Natasha, hoe zit het met de overuren van november?

JACQUES : *(kijkt beschuldigend naar Natasha)* Die zijn er niet.

SCHOONJANS : Hoe die zijn er niet? Da's weer iets nieuw. Ik weet zeker dat er overuren geklopt zijn. De Jef en de Roel zijn ...

NATASHA : Ja zeg, met al die stress hier ben ik dat vergeten. Sorry.

SCHOONJANS : Misschien dat ik deze maand uw loon eens moet vergeten! Ik wil trouwens ook een lijst met alle zieken van deze maand *(en af)*.

NATASHA : Hebt ge dat nu gehoord? Als hij dat riskeert trek ik naar de vakbond.

JACQUES : We hebben gene vakbond hier.

NATASHA : Dan zal ik er wel ergens ene vinden, wees gerust. Shit zeg, een lijst van de zieken, da's weer iets nieuw.

(Postbode op)

POSTBODE : Ne schone morgen al te gader. De post!

NATASHA : Ha Fredje, ik ben jaloers op u gast, echt waar.

POSTBODE : Waarom schat?

NATASHA : Awel, als gij bij ne klant komt en hij begint te zagen dan vertrekt gij naar de volgende maar als mijne baas begint te zeveren moet ik nog de ganse dag blijven. Daarom.

POSTBODE : Maar ge zit hier toch warm en droog, schat. En met uw wedde ...

NATASHA : Met mijn wedde kan ik één keer per maand iets nieuw kopen voor ons Kelly, juist op tijd alle rekeningen betalen en één keer om de zes maand naar de film of een pretpark gaan. That's it.

POSTBODE : Da's al niet slecht hé schat.

JACQUES : En het containerpark.

NATASHA : Heu?

JACQUES : Ik ga één keer per maand naar het containerpark, dat is gratis als je niet teveel meebrengt.

NATASHA : Wow, schone uitstap.

JACQUES : *(recht)* Post voor ons?

POSTBODE : Niet geweldig veel vandaag, wel een doos voor Roos.

JACQUES : *(neemt de post door)* Verdorie, alweer een serieus faillissement, moet ik nog in mijn cijfers opnemen dan.

POSTBODE : 't Zal de laatste nog niet zijn. Op veel firma's klagen ze steen en been.

(Roel op)

ROEL : Joe de mannen.

POSTBODE : Ik laat jullie. Zeg, wat is dit gedrocht?

NATASHA : De steen van Rosita.

POSTBODE : Trekt op niks. Tot morgen schat.

ROEL : Dat is niet tegen mij hoop ik.

NATASHA : Mag ik niet mee Fredje? Please.

ROEL : Niks van, ik heb u nodig.

POSTBODE : Voilà, ze kunnen u niet missen hier. Tot morgen ! *(af)*

NATASHA : Tot morgen Fred. Wat nieuws Roel?

ROEL : Mijn banden staan kletskep. Ik heb er nieuwe nodig, dringend.

NATASHA : Oei, we mogen de Schoonjans wel niet storen.

ROEL : Ik heb de Schoonjans daar niet voor nodig. Ik rijd zelf wel tot aan de garage.

NATASHA : Tja, we hebben daar wel zijn goedkeuring voor nodig, nietwaar Jacques?

JACQUES : Dat zijn de procedures ja.

ROEL : Procedures man, den boom in! Nee, ik meen het, ik rijd precies op een ijsbaan met mijn mixer. Levensgevaarlijk.

NATASHA : Wat moeten we doen Jacques?

JACQUES : Tja, misschien nog twee weken wachten, dan is 't alweer een ander maand.

ROEL : Een ander maand, wat is dat nu weer voor zever?

JACQUES : De budgetten hé.

ROEL : Uw budgetten kunnen me gestolen worden. Hoe zit het, mag ik naar de garage of niet?

NATASHA : Wel heu, vandaag is moeilijk Roel, ...

ROEL : 't Is goed mannekes, ik heb het begrepen. De cijfers gaan voor de veiligheid, ongelofelijk. *(af)*

NATASHA : Oei, die is echt kwaad denk ik.

JACQUES : Mmmm.

NATASHA : Is dat alles wat gij daarop kunt zeggen?

JACQUES : Mag ik doorwerken alstublieft?

NATASHA : Dat die echt kwaad is. *(stilte)* Wat zou er in die doos zitten? *(neemt ze vast)* Oeps, weegt niet zo veel eigenlijk, pikante lingerie voor ons Roosje?

JACQUES : Daar hebben wij geen zaken mee.

(Schoonjans op)

SCHOONJANS : Mensen, ik krijg net telefoon van de burens dat een mixer van ons betonafval gestort zou hebben op hun nieuwe oprit. Weten jullie daar iets van?

NATASHA : Bij de chocolaterie?

SCHOONJANS : Ja, waar anders?

NATASHA : Amai, da's ook niet smakelijk.

SCHOONJANS : Bespaar me uw overbodige commentaar. Ik zal maar eens gaan kijken zeker. Geef eens een paar laarzen.

NATASHA : Voor u?

SCHOONJANS : Nee, voor de keizer van China! Maat 43 en snel! *(trekt zijn schoenen uit)*

NATASHA : Ja, ja. *(en af)*

SCHOONJANS : Heb je al iets, Jacques? *(op zijn sokken er naartoe)*

JACQUES : Nog niet alles maar het ziet er niet goed uit.

SCHOONJANS : We draaien toch nog positief, hoop ik?

JACQUES : Zoals het er nu uitziet, nee.

SCHOONJANS : *(windt zich op)* Hoe kan dat nu? Onze kalender zat toch vol?

JACQUES : De omzet is geen probleem, de rendabiliteit daarentegen ...

SCHOONJANS : Verdorie hé!

JACQUES : Tja, de netto marge staat al een tijdje onder druk en ...

(Natasha op met laarzen)

NATASHA : Gevonden!

SCHOONJANS : En heb je rekening gehouden met alle provisies? Zijn die correct?

JACQUES : Volgens mij wel.

SCHOONJANS : Dan zitten we volgens mij dik in de shit. Daar gaan die Hollanders niet mee kunnen lachen. Dedju toch, en ik heb dringend geld nodig voor een nieuwe transportband. *(klagend af, op zijn sokken)* Waar ga ik dat moeten zoeken?

NATASHA : Is die nu weg op zijn sokken?

JACQUES : Precies wel hé.

NATASHA : Da's toch niet meer normaal hé, die mens is serieus overspannen.

(Schoonjans op)

SCHOONJANS : *(tegen Natasha)* Zeg, waarom laat jij me op mijn kousen naar buiten gaan?

NATASHA : Wel heu ...

SCHOONJANS : Hier met die laarzen. *(neemt ze in de hand en wandelt er mee naar buiten)*

NATASHA : Maak dat mee.

(telefoon)

JACQUES : *(neemt op)* Superbeton, goeiemorgen, met Jacques. Dag Nancy, nee, momenteel niet, hij is even op inspectie in de buurt. Ja, zijn gsm zal nog op zijn bureau liggen. Is het dringend? Wie is ontsnapt? Kurt? Ken ik niet, ha, zo ja, richting autosnelweg, oei, rustig maar, ik geef het door, ja, Nancy, beloofd, ja, dag. *(haakt in)*

NATASHA : Nancy van onze baas?

JACQUES : Ja.

NATASHA : Wat was dat? Een ontsnapping? Toch geen gangster?

JACQUES : Nee, nee, een hert ...

NATASHA : Een hert?

JACQUES : Excuseer, een edelhert. Het oudste van de groep, ontsnapt uit de tuin van Schoonjans.

NATASHA : Ook dat nog. Ik wist niet dat hij herten had.